

گئوگی گولسیانی بعد از فروش رفیعی و دانیال اسماعیلی‌فر به سومین بازیکن فصل نقل و انتقالات بدل شد که با خروج از جمع سپاهانی‌ها، پیراهن پرسپولیس را در فصل بعد به تن می‌کند. مذاکرات این بازیکن و مدیران پرسپولیس طی چند روز گذشته در جریان بود که در نهایت و از آنجا که این بازیکن در کشورش به سر می‌برد، قراردادش به صورت اینترنتی امضا شده است. با توجه به این‌که اعلام شده سیدجلال حسینی ازفصل بعدروی نیمکت پرسپولیس می‌نشیند، به‌نظر می‌رسدپیشی کل محمدی می‌خواهدازاین مدافع ۳۱ ساله به‌عنوان زوج خط دفاعی کنارم‌تضی پورعلی گنجی استفاده کند. این مدافع گرجستانی طی پنج فصل حضوردرفوتبال ایران موفق به زدن ۱۵ گل شده است.

گولسیانی اینترنتی پرسپولیس شد

قطعی شدن رفتن پهلوان از پرسپولیس

در حالی که گفته می‌شد نام احسان پهلوان در فهرست بازیکنان تمدید قرارداد پرسپولیس و یحیی گل محمدی قرار دارد اما مذاکرات مدیر برنامه‌های این بازیکن با مدیران پرسپولیس به بن‌بست خورده است. به گزارش خبر ورزشی، ظاهرا مدیر برنامه‌های پهلوان در مذاکره با مدیران باشگاه پرسپولیس درخواست ۱۲ میلیارد تومان برای تمدید قرارداد کرده است. در مقابل باشگاه پرسپولیس با این درخواست مخالفت کرده و گفته قرارداد فصل آینده این بازیکن، زیر۹ میلیارد تومان خواهد بود.

وزیر به دنبال صندلی جدید

حمید سجادی رئیس کمیته ملی المپیک می‌شود؟

زمان برگزاری انتخابات کمیته ملی المپیک در حالی بعد از مدت‌ها تأخیر و کشمکش به ششم شهریور ماه جاری موکول شده که در خصوص به تعویق افتادن دوباره این مجمع حساس همچنان نگرانی‌هایی وجود دارد. اگر تا پیش از این مسؤولان کمیته المپیک به بهانه‌های مختلف و غیرضروری درصدد بودند مانع برگزاری انتخابات شوند، این بار به نظر می‌رسد وزارت ورزش و جوانان موضع مشابهی را در پیش گرفته است. آن‌طور که از شواهد امر پیداست دلیل بی‌میلی وزارتخانه به برگزار نشدن مجمع کمیته ملی المپیک به حمید سجادی، وزیر ورزش و جوانان مربوط است. وزیری که علاوه بر پوشیدن قبا‌ی وزرات، سودای نشستن روی صندلی کمیته ملی المپیک را هم در سردارد. از زمانی که برگزارنشدن انتخابات ریاست کمیته در موعده مقرر قطعیت پیدا کرد، گفته شد سجادی در فکراین است تا اداره کمیته را هم به دست بگیرد. چه بسا که حضورش در وزارت ورزش دوامی نداشته باشد و ناغافل با خطر استیضاح مواجه شود. برای همین او نیز از تعویق انتخابات استقبال کرد تا با جلب نظر نهادهای بالادستی، فضا را برای ورودش به کمیته ملی المپیک هم مهیا کند.

سارا شیرازی گروه ورزش

حالا انتخابات کمیته طبق آخرین تصمیم‌گیری‌ها باید دو ماه و نیم دیگر برگزار شود اما سوال اینجاست که با وضعیت بلا تکلیف فدراسیون‌های ورزشی، می‌شود مجمع را برگزار کرد یا خیر؟ طبق اساسنامه کمیته ملی المپیک ترکیب این مجمع متشکل از ۶۴ نفر است که در انتخابات حق رای دارند. از این تعداد ۳۵ عضو (روای ۲۹ فدراسیون المپیک و ۶ نماینده ورزشکاران) اعضای المپیکي مجمع هستند و ۲۹ عضو دیگر غیرالمپیکي محسوب می‌شوند.

از میان اعضای غیرالمپیکي مجمع، وضعیت فدراسیون بین‌المللی ورزش زنان مسلمان با وجود گذشت چندماه از مصوبه احیا هنوز مشخص نشده است که ادامه این شرایط ناخودآگاه این فدراسیون را از ترکیب اعضای مجمع خارج می‌کند و بدین ترتیب تعداد اعضای غیرالمپیکي به ۲۸ عضو کاهش پیدا می‌کند. اما ندغدغه اصلی در مورد اعضای المپیکي است که رای آنها در انتخابات تعیین‌کننده خواهد بود.

تبصره ۲ ماده ۵ اساسنامه کمیته ملی المپیک تأکید دارد «فدراسیون‌های وابسته به فدراسیون‌های بین‌المللی که رشته ورزشی آنها در برنامه بازی‌های المپیک قرار دارد به علاوه اعضای ایرانی کمیته بین‌المللی المپیک و نیز فرمانان المپیک مجمع

(۶ نماینده کمیسیون ورزشکاران) همواره باید اکثریت آرای مجمع را تشکیل دهند.»

در حال حاضر ترکیب ۲۹ نفره اعضای المپیکي مجمع به دلیل پایان دوره قانونی روسای برخی فدراسیون‌های المپیکي یا کناره‌رفتن زودتر از موعد آنها، دچار مشکل شده است.

فوتبال، ژیمناستیک، دوچرخه‌سواری و شمشیربازی فدراسیون‌هایی هستند که هر یک به دلایلی توسط سرپرست اداره می‌شوند. از طرفی دوره چهارساله محمدرضا پوریا در دیگر فدراسیون المپیکي بدमितون هم ۳ مردادماه به پایان می‌رسد. ضمن این‌که شرایط در مورد

فدراسیون تعلیق شده جودو با حکم فدراسیون جهانی هم مبهم است. زیرا با توجه به محرومیتش این احتمال وجود دارد که در مجمع حق رای نداشته باشد. بدین ترتیب اگر تا آن زمان، انتخابات چهار فدراسیون به سرانجام نرسد، تعداد اعضای بلا تکلیف مجمع کمیته ملی المپیکي که صاحب رای المپیکي هستند به شش نفر افزایش پیدا خواهد کرد.

چرا تغییر سرمربی تیم ملی لازم و ضروری است؟

تنهایی مرد کروات

بُرش ندارد

اقتدار ندارد

تاکتیک ندارد

ارتباط ندارد

حامی ندارد

صحبت کردن درباره این موضوع خیلی راحت است. کافی است کیفیت بازی تیم ملی فوتبال ایران مقابل الجزایر را به یاد بیاوریم. تیم ملی ایران خیلی راحت به تیمی باخت که اولاً اصلاً به جام جهانی صعود نکرده و ثانیاً با تیم دوشم مقابل ایران قرار گرفته بود. برخی از بازیکنان تیم ملی الجزایر نخستین بازی ملی خود را تجربه می‌کردند. تیم ملی فوتبال ایران با تفکرات اسکوچیچ اصلاحی بازی نمی‌کند.

دراگان اسکوچیچ با اهالی فوتبال ایران غریبه است. هیچ ارتباط صمیمانه ای بین او و اسطوره های فوتبال ایران نظیر علی دایی، علی کریمی یا عابدزاده وجود ندارد که برخی اوقات از آنها نظرخواهی کند یا این‌که کمک بخواهد. او کاملاً تنهاست، تنهای تنها. هیچ مشاور خوبی کنار خودش نمی بیند. برای یک مربی تنها چه موفقیتی را می‌توان تصور کرد؟

در فوتبال ایران و اصلاً ورزش ایران کمتر کسی پیدا می‌شود که حامی دراگان اسکوچیچ باشد. به صورت معدود چند پیشکسوت و کارشناس هستند که از اسکوچیچ حمایت می‌کنند و اعتقاد دارند فدراسیون فوتبال نباید او را در این فاصله کم باقیمانده تا جام جهانی قطر کنار بگذارد. هیچ یک از چهره‌های سرشناس فوتبال ایران تا امروزه تنها از او حمایت نکرده‌اند بلکه انتقاداتی هم نسبت به او داشته‌اند.

شمارش معکوس برای تعویض دراگان

خبر رسید اسکوچیچ به تاژگی با میرشاد ماجدی، درگیری لفظی داشته است. گویا دراگان برای پیگیری مطالباتش به فدراسیون رفته اما ماجدی ابتدا او را به اتاقش راه نداده و وقتی هم با اصرار دراگان، جلسه‌ای برگزار می‌کنند این جلسه به جایی برای بلندکردن صدا تبدیل می‌شود. به هر حال اسکوچیچ حتی احترام خود را نزد سرپرست فدراسیون فوتبال هم از دست داده است. شمارش معکوس برای تعویض دراگان اسکوچیچ آغاز شده است. روزهای پرالتهاب‌تری در انتظار فوتبال ایران خواهد بود. البته دیروز از راهروهای فدراسیون خبر رسید که پول برای تعویض سرمربی تیم ملی وجود ندارد. جذب هر مربی خارجی حداقل یک میلیون دلار هزینه می‌خواهد که در توان فدراسیون فوتبال ایران نیست. گویا در فدراسیون فوتبال مسائل مهم‌تری نسبت به انتخاب سرمربی تیم ملی وجود ندارد و کیست نداند که تمام این مسائل مهم به انتخابات پیش روی فدراسیون برمی‌گردد.

چند روز پیش افشین قطبی درباره دراگان اسکوچیچ حرف‌های جالبی زد و سعی کرد درصدد تومیه به سرمربی تیم ملی فوتبال ایران برآید. او به اسکوچیچ گفت در برابر شرایط و امکانات باید «پوست کلفت‌تر» از این حرف‌ها باشد. البته گفته افشین قطبی بسیار برای اسکوچیچ مناسب است. او باید پوست کلفت‌تر باشد. واقعیت را بخواهید هرگز چیزی به نام پوست کلفتی از اسکوچیچ در دوران حضورش در فوتبال ندیدیم. اما علاوه بر آن از داشتن برخی دیگر از ویژگی‌های مناسب برای یک مربی محروم است. به خصوص مربی تیمی که به جام جهانی صعود کرده است. منتقدان اسکوچیچ روی زبه روزیادتری شوند. به راستی چرا هیچ‌کس اسکوچیچ را دوست ندارد؟

اسکوچیچ به عنوان یکی از ۳۲ برای تیم صعود کننده به جام جهانی فوتبال، نامطمئن‌ترین به نظر می‌رسد. او نه در تدارک بازی دوستانه نقش دارد و نه می‌تواند اردویی خوب برای تیم ملی ترتیب بدهد. سرمربی تیم ملی به قول معروف بُرش ندارد و نمی‌تواند با نفوذ و تاثیرگذاری حداقل یک بازی خوب تدارکاتی برای تیم تحت هدایتش جور کند. این نشان می‌دهد اسکوچیچ، برد بین المللی قدرتمندی ندارد و نمی‌تواند اقدامی موثر و مثبت برای تیم ملی ایران انجام دهد.

در روزها و هفته‌های اخیر، بارها شنیدیم که بازیکنان تیم ملی از اسکوچیچ رضایت ندارند و حتی بابت رفتارهای او ناراحت و ناامید هستند. آنها در جمع دوستانه خود به راحتی از اسکوچیچ انتقاد می‌کنند و حتی شنیده می‌شود او را دست می‌اندازند. در زمان کیروش کدام یک از بازیکنان تیم ملی فوتبال ایران جرات داشت با او شوخی کند؟ اسکوچیچ هر چند در رقم خوردن سریع‌ترین صعود به جام جهانی تاریخ فوتبال ایران همراه تیم بود اما به عنوان یک سرمربی، اقتدار لازم را ندارد و نمی‌تواند مدیریت کاملی روی بازیکنانش داشته باشد.

بازتاب

از زمان مشخص شدن قرعه‌کشی جام جهانی فوتبال قطر، رسانه های انگلیسی بارها در رابطه با همگروه شدن با ایران مزه پیرانی کرده‌اند. روز بعد از مراسم قرعه‌کشی روزنامه زرد و جنجالی سان انگلیس تیتُر زد: «به ایران خورديم، خدا رو شکر» بعد از آن کارشناسان فوتبال این کشور یکی پس از دیگری از همگروه شدن با ایران ابراز رضایت و خرسندی کردند.

رسانه‌های انگلیسی هم در این مدت تا نتوانسته‌اند در رابطه با همگروهی با ایران ابراز خوشحالی کرده و گاهی اوقات این مساله را دستمایه شوخی قرار داده‌اند.

در جدیدترین مورد، یک سایت به بررسی تیم‌های حاضر در جام جهانی پرداخته و در رابطه با تیم ایران نوشته که این تیم جزو توریست‌های جام جهانی قطر خواهد بود! تیم ملی فوتبال ایران ملو از ستاره های مختلف است، ستاره‌هایی مثل مهدی طارمی و یا سردار آزمون. با این اوصاف واکنش‌ها نباید به چنین تیمی تا این حد تحقیرآمیز باشد.

شاید این نگرش به تیم ملی را باید تا حد زیادی در اسکوچیچ جست‌وجو کرد. مردی که وجهه بین‌المللی ندارد نمی‌تواند به تیم ملی چیز اضافه‌ای بدهد و نمی‌تواند مانع از نگرش تحقیرآمیز رسانه‌ها به تیم ملی ایران شود. تیم ملی فوتبال ایران نیمکتی قوی ندارد. این را خیلی وقت است می‌دانیم. اما برای ماجدی و رفقا چه چیزی مهم‌تر از انتخابات پیش روی فدراسیون فوتبال؟

جام جهانی

ورزش

SPORT

یکشنبه ۲۹ خرداد ۱۴۰۱ ■ شماره ۶۲۴۰

۴

روزشمار

۱۹ ژوئن

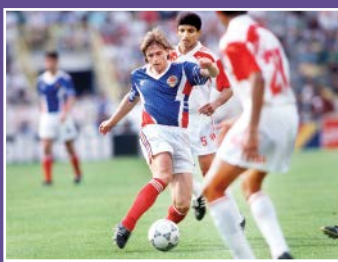
1938

آخرین جام قبل از جنگ

یک سال قبل از آغاز جنگ جهانی دوم، همه چیز در پاریس زیبا بود. خیابان‌های سنگفرش شده، رایحه برندهای عطر و ادکلن و بوی قهوه تلخ فرانسوی در کنار جام جهانی فوتبال. فینال بین دو تیم ایتالیا و مجارستان برگزار می‌شد؛ ۸۴ سال پیش در چنین روزی ایتالیا ۴-۲ مجارستان ۲. ایتالیا جام جهانی فوتبال را در پاریس فتح کرد و ارتش آلمان نازی هم دو سال بعد شهر پاریس را به اشغال خود درآورد. آن روز، برای آخرین بار مردم اروپا چنین خوشحال در کنار هم یک مسابقه فوتبال را تماشا کردند زیرا چند ماه بعد آرامش پاریس و دیگر شهرهای اروپا با صدای غرش بمب‌افکن‌ها از بین رفت و جام جهانی فوتبال به دلیل وقوع جنگ برای دو دوره تعطیل شد.

گل‌های فینال جام جهانی ۱۹۳۸ را اینجا ببینید

1990

امارات و جام جهانی!

حسرت صعود به جام جهانی ۱۹۹۰ برای فوتبالدوستان ایرانی تا همیشه باقی خواهد ماند، چون یکی از پرستاره‌ترین تیم‌های تاریخ فوتبال ایران در همان دور اول مقدماتی صدر جدول را به چین واگذار کرد. این حسرت وقتی بیشتر می‌شود که بدانیم آن سال از آسیا، کره جنوبی و امارات مسافر جام جهانی شدند. در واقع امارات فقط یک بار به جام جهانی صعود کرد و آن هم جام جهانی ۱۹۹۰ ایتالیا بود. ۳۲ سال پیش در چنین روزی، امارات در سومین بازی مرحله گروهی خود به مصاف یوگسلاوی رفت و با نتیجه سنگین ۴ بر یک شکست خورد. البته اماراتی‌ها باخت سنگین‌تری را هم در این جام تجربه کردند وقتی در بازی دوم خود ۵ بریک مغلوب آلمان شدند.

گل‌های بازی امارات و یوگسلاوی را اینجا ببینید

1992

اولین قهرمانی هالیفیلد

ایواندر هالیفیلد، تنها بوکسوری است که چهار بار عنوان قهرمانی سنگین‌وزن جهان را به دست آورده است. او نخستین بار در ۱۹ ژوئن ۱۹۹۲ کمریند قهرمانی دسته فوق سنگین را از آن خود کرد. او در مبارزه برای کسب عنوان قهرمانی به مصاف لری هولمز ۴۲ ساله که خود قهرمان سال ۱۹۸۳ بود، رفت و با تصمیم داوران در پایان راند ۱۲ به عنوان فرد پیروز معرفی شد. دلیل تصمیم داوران برخورد آرنج لری هولمز با صورت هالیفیلد و پارگی ابروی او بود.